

Mr
Birthe Ed
Fr. Holmg
1931

1.
Myra Khr. Jørgen
Ber. Pærss. Frøman
f. 1863 i Øijebroek
Nækken.

LUND UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3147

Mina systrar talte om, att en
gång när mor skulle kleppa, så låg där en
bröman och flöjt på in. Hon tänkte ta den
med sig hem, men hon grundade litet
på det, och när hon kom tillbaka, så var
den borta, så det var råt nækken, som ville
åt henne.

2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3147

Skeo. Håkens ölma sät, att det en
gäng kom en häst och sprang efter hemme och
hon sprang förfare och hamn in, men hästen
försjöp på taket och det sviklade, som om
det skulle brista. Vad det kunde vara för en
häst, det vet jag inte.

3147

Det var en gubbe, som kunde
hämma alla vörkers djur, och han slog vad om
att han kunde få hämta alla ligga på bron,
när kyrkofolket gick förbi, och det gjorde han
också.

Tomben.

Vi skulle gå till Kalmar i Backa
red en juldagsmorgon. Vi gick om levannen, och
då sättdes och föllades och hängdes, så det
grindlade. När vi gick hem, så jag till Mauritz:
"Hörde du någonting?" Nej, han hade ingenting
hört. Jag tyckte, det var märkvärdigt, men
jag hörde ju hörk falas om tomben, och det var
vad han.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3147

En stor orm.

På Höglberg var det en stor orm
med hästmanar på huvudet. En av pojorna sa:
"Jag bor vi skulle slå ihjel den där ormen!" - "Nej,
du," sa drängen, "det är inte värk."

6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3147

Lyktesubbar.

När jag var liten, såg jag i en mos-
se, att det flammade upp och släcktes många
gånger, och det, sa de, var lyktesubbar.

3147

Om en gäst.

När jag var liten, såg jag vid föurst
ret och vändade på far. Då sprang där en
liten grubbe över gården. Och han var vitklädd,
men han hade inget huvud. "Vad var det för
en grubbe?" sa jag. Sen blev jag så svit om
nästens, och de hade mig till att titta i en sak
och spottka i pipan. Sen fick jag peppar, och
då blev jag enda igen. Men det var nog en gäst,
jag hade sett.

3147

Om en kärning, som var fökhollad.

Det var en kärning i Svallhult, som alltid sätte ut en brösko utanför dörren, när hon slendde ligga sig. Och hon var fökhollad, så att hon kunde inte komma in igen om hon gick ut efter delens nedgång. I bland hunde hon sätta den ena foten över bröskeln och bli stående så. Och så kunde hon få stå en längd, innan hon kunde ta över den andra foten.

Om två flickor som dansade vid kyrkan.

Det var två flickor, som var så
glada för att dansa. Och en juldagsmorgon dan-
sade de vid kyrkan, och sen hörde de intet sista
att dansa.

10.

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3147

Talesäff.

Om jag så ska resa till Romme-
port, så ska jag göra det och det.